

og indadtil ved at skabe Usikkerhed og Vilkaarlighed for Erhvervslivet. Hertil kommer, at Forslagets Gennemførelse aabner Adgang til overordentlig vidtgaaende protektionistiske Foranstaltninger, der prisgiver det almindelige Forbrugers hensyn til Fordel for særlige Erhvervs- og Klasseinteresser. Endvidere ønsker Mindretallet at modsætte sig den i Lovforslaget anviste Forhandlingsform for landsvigtige økonomiske Spørgsmaal gennem Nedsættelse af Raad eller Nævn udenfor Rigsdagen. Mindretallet indstiller derfor Lovforslaget til Forkastelse.

Af de ovenfor anførte Grunde og ogsaa under Hensyn til, at det maa anses for tvivlsomt, hvorvidt den anviste Form for Udskrivning af Skatter er i Overensstemmelse med Grundlovens § 46, har Mindretallet ogsaa maattet modsætte sig det af det konservative Folkepartis Repræsentanter i Udvalget stillede Ændringsforslag.“

Socialdemokraterne og de Radikale udtaler: „Et andet *Mindretal* (Peder Hedebøl, Carl Jensen, H. P. Jensen, Jensen (Aale), Henrik Nielsen og Veistrup) indstiller Lovforslaget *uforandret til Vedtagelse*.

Mindretallet maa holde for, at den vidt fremskredne Forringelse af den danske Krone er en Ulykke for Landet, idet den fordyrer Livsformødenhederne, undergraver Sparsommeligheden og hensætter Landets Erhvervsliv i en unormal Tilstand. Under det sidste Kronefald i Januar d. A. var der da ogsaa fra alle Sider Enighed om, at det maatte paahvile Statsmagten at hidføre Foranstaltninger til at hindre yderligere Forringelse af den danske Valuta.

Det er Mindretallets Opfattelse, at den da oprettede Valuta-central har virket i den ønskede Retning, men at den ikke efter de nugældende Love i Længden vil være tilstrækkelig. Den vil neppe fortsat kunne bevare den Stabilisering af den danske Valuta, som maa være Statsmagtens foreløbige Maal, blandt andet for at kunne planlægge en jævn og langsom Stigning af Kronkursen, saaledes som det allerede for over et halvt Aar siden, og med Rette, er krævet af Landbrugets Repræsentant i Valutakonferencen.

Fra Mindretallets Side anser man det for bydende nødvendigt, at Rigsdagen netop nu, i en relativ rolig Periode, vedtager effektive Foranstaltninger til Sikring af den danske Valuta. I modsat Fald er man udsat for før eller senere at blive stillet overfor en ny Nedgangsperiode og blive nødsaget til, maaske midt under en akut Krisetilstand, at maatte tage sin Beslutning angaaende dette vigtige Spørgsmaal.

Mindretallet kan ikke tiltræde det fra konservativ Side fremsatte Forslag om at etablere toldforhøjende Foranstaltninger i Stedet for importregulerende Foranstaltninger, og da